

Nr 31.

Memorial angående tillfälligt arvodestillägg åt den hos riksdagen tillfälligt anställda personaler.

Sedan riksdagen under innevarande höstsession i anledning av prop. nr 249 fattat beslut om tillfälligt tillägg å vissa löner och pensioner (skr. nr 367), har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 17 november 1950 (nr 561) föreskrivit, att sådant tillägg skall utgå till den, som den 30 november 1950 innehar i kungörelsen angiven statsanställning eller åtnjuter av statsmedel utgående tjänste- eller familjepension.

Vidare har riksdagen med bifall till bankoutskottets hemställan i utlåtande nr 23 beslutat medgiva, att tillägg å löner och pensioner under budgetåret 1950/51 må utgå till befattningshavare och pensionstagare vid riksdagens verk enligt samma grunder, som komma att gälla för befattningshavare vid den Kungl. Maj:t underställda statsförvaltningen.

Tillfälligt tillägg å lön skall enligt förenämnda kungörelse utgå med belopp, som i kungörelsen anges för den löneklass och ortsgrupp, efter vilka anställningshavarens månadslön den 30 november 1950 beräknas. Lönetillägg med angivna belopp skall utgå till den, som innehaft i kungörelsen angiven statsanställning under tiden 1 juni—30 november 1950; dock skall för varje dag av nämnda tid under vilken anställningshavaren vidkänts C-avdrag (avstående av hela lönen) å lönetillägget göras avdrag med belopp, motsvarande $\frac{1}{183}$ av lönetillägget. Är tjänstledighet med C-avdrag emellertid föranledd av bl. a. offentligt uppdrag, skall avdrag å lönetillägget icke ske. Beträffande den, som icke innehaft statsanställning under hela förenämnda tid, skall lönetillägget avkortas på samma sätt som gäller i fråga om C-avdrag.

De i kungörelsen angivna lönetilläggen motsvara 3 % av grundlönen för sex månader enligt respektive löneklass och ortsgrupp, dock högst 216 kronor och lägst 100 kronor. (Beträffande pensionär utgöra motsvarande belopp 144 respektive 70 kronor.) Förstnämnda belopp motsvarar lönetillägget å en månatlig grundlön av 1 200 kronor, vilket belopp är det högsta, varå rörligt lönetillägg för närvarande utgår.

Med lönetillägget har avsetts att bereda statstjänstemännen viss kompensation för det förhållandet, att inkomststabiliseringen för dessa tjänstemän genomfördes fr. o. m. den 1 juli 1948 eller ett halvt år tidigare än för andra grupper inom landet.

Sedan fråga uppkommit om beredande av tillfälligt arvodestillägg åt den hos riksdagen tillfälligt anställda personalen, har inom bankoutskottets

kansli utarbetats en den 27 november 1950 dagtecknad *promemoria*, som av utskottet med skrivelse den 29 i samma månad överlämnats till talmanskonferensen. Beträffande de grunder, efter vilka det ifrågasatta tillägget skulle kunna utgå, innehåller *promemorian* följande.

Jämväl till de hos riksdagen anställda befattningshavarna, vilka uppbära arvoden enligt av 1948 års riksdag fastställda avlöningsbestämmelser, synas tillfälliga tillägg böra utgå. Undantag torde dock generellt böra göras beträffande *dels* statstjänsteman, vilken i denna sin egenskap är berättigad åtnjuta tillfälligt lönetillägg enligt ovannämnda kungörelse, *dels* den, som jämte riksdagstjänsten innehar anställning hos kommun eller liknande samfällighet och för vilken vederbörande huvudman har att lämna motsvarande kompensation, där sådan anses böra ifrågakomma, *dels* ock den, som åtnjuter pension på grund av allmän tjänst. Arvodestillägget, som sålunda endast bör tillkomma riksdagstjänstemän med jämväl enskild anställning eller utan annan anställning än riksdagstjänsten eller med pension från enskild tjänst, bör beräknas å befattningshavarens grundarvode för månad enligt ovannämnda avlöningsbestämmelser, dock icke å högre belopp än det, varå rörligt tillägg utgår enligt § 2 i dessa bestämmelser. Med iakttagande härav bör tillägget utgå med $(6 \times 3 \% =) 18 \%$ av grundarvudet för månad, under förutsättning, att befattningshavaren tjänstgjort i sin anställning hos 1950 års riksdag under minst 183 dagar. Det högsta arvodestillägg, som kan utgå, skulle sålunda bli 216 kronor eller samma maximibelopp, som fastställdes i ovannämnda kungörelse. Understiger tjänstgöringstiden hos 1950 års riksdag 183 dagar, bör tillägget reduceras i förhållande härtill. I likhet med vad som stadgas i kungörelsen bör arvodestillägg utgå med lägst 100 kronor (vid minst 183 dagars tjänstgöring).

I övrigt synas i kungörelsen nr 561/1950 intagna bestämmelser i tillämpliga delar böra gälla jämväl för här avsedda arvodestilläg å befattningshavare hos riksdagen. Utgifterna för tilläggen torde böra utgå från vederbörligt avlöningsanslag under fjortonde huvudtiteln.

Beträffande de s. k. äldre riksdagsvaktmästarna, för vilka arvoden jämligt beslut av 1948 års riksdag fastställdes av fullmäktige i riksgäldskontoret, synes tillfälligt arvodestillägg böra utgå efter enahanda grunder som ovan angivits. Det torde böra ankomma på fullmäktige i riksgäldskontoret att utbetala ifrågavarande tillägg.

På anmodan av kamrarnas herrar talmän ha *riksdagens kanslideputerade* i skrivelse den 6 december 1950 över förenämnda *promemoria* avgivit yttrande av följande innehåll.

Kanslideputerade ha förehaft ärendet å sammanträden den 5 och 6 innevarande månad, varvid även företrädare för bankoutskottets kansli och riksdagstjänstemännen beretts tillfälle att yttra sig. Därvid har från utskottets sida meddelats, att det i dess *promemoria* till 18 % av grundarvudet beräknade tillägget rätteligen borde beräknats till 12 % och att i samband härmed den undre gränsen av 100 kronor eventuellt borde borttagas.

Kanslideputerade ha vid övervägande av sålunda och vid sammanträdet anförda synpunkter funnit sig kunna i huvudsak ansluta sig till den i bankoutskottets *promemoria* med angiven ändring förordade lösningen. En modifikation härav skulle kunna göras sålunda, att samtliga riksdagens tjänstemän skola erhålla tillägget i förhållande till den tjänstetid, som de haft i riksdagen under den tidrymd, varunder tillägget skall beräknas. Tjänstemän inom riksdagen, som innehar statlig eller kommunal tjänst och i anslutning härtill erhållit maximibeloppet av det bestämda tillägget av den

statliga eller kommunala myndigheten, bör icke erhålla något tillägg från riksdagen. Tjänsteman, som erhållit viss del av tillägget från statlig eller kommunal myndighet, bör erhålla fyllnadstillägg från riksdagen, så att det sammanlagda beloppet uppgår till lägst 100 och högst 216 kronor, och beträffande pensionärer 70 respektive 144 kronor. Om en tjänsteman har högre lön som tjänsteman i riksdagen än vad han har i statlig eller kommunal tjänst, uträknas tillägget å den högre lönen.

Enligt en till bankoutskottet inkommen protokollsavskrift har *talmanskonferensen* vid sammanträde den 7 december 1950 beslutat uttala sin anslutning till de av kanslideputerade angivna riktlinjerna för ifrågavarande arvodestillägg.

Utskottet. Efter övervägande av vad i ärendet förekommit får utskottet, i nära anslutning till kanslideputerades förslag, förorda, att tillfälligt arvodestillägg utgår till den hos riksdagen tillfälligt anställda personalen i enlighet med de grunder, som angivits i förenämnda, inom utskottets kansli upprättade promemoria, dock med den ändringen, att tillägget utgår med $(4 \times 3 \% =)$ 12 % av vederbörande befattningshavares grundarvode för månad och utan begränsning nedåt av tilläggsbeloppet. Med utgångspunkt från en genomsnittlig tid för riksdagsarbetet av åtta månader har tillägget nämligen ansetts böra beräknas för halva denna tid eller fyra månader.

I enlighet med vad sålunda förordats skulle till den hos riksdagen anställda personalen, som icke innehar statlig eller kommunal anställning eller uppbär pension på grund av allmän tjänst, tillfälligt arvodestillägg utgå med belopp, som bortsett från de undantagsfall, där den föreskrivna minimitiden för tjänstgöring hos 1950 års riksdag icke uppnåtts, skulle komma att utgöra lägst 78 och högst 144 kronor. Nu ifrågavarande personal uppgår till ett 30-tal befattningshavare.

Till de hos riksdagen anställda statliga befattningshavarna m. fl., vilka i promemorian undantagits från rätten att erhålla ifrågasatt arvodestillägg, bör i de fall, då det tillfälliga lönetillägg, som de ägt uppbära från staten eller kommun, helt eller delvis reducerats till följd av tjänstledighet för uppehållande av befattning hos riksdagen, ersättning utgå från riksdagen med motsvarande belopp.

Aberopande det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att tillfälligt arvodestillägg må utgå till den hos riksdagen tillfälligt anställda personalen i enlighet med av utskottet ovan förordade grunder.

Stockholm den 8 december 1950.

På bankoutskottets vägnar:

K. G. EWERLÖF.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ewerlöf, Sundvik, Näsgård, Petersson i Karlskrona, Johannesson, Elowsson i Kristianstad och Wehtje;

från andra kammaren: herrar Andersson i Munkaljungby, Nilsson i Landskrona, Persson i Norrby och Gustafson i Göteborg.
